

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016294078

Дата перевірки:
29.05.2024 11:52:10 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
02.06.2024 16:08:17 EEST

ID користувача:
100011301

Назва документа: Пасько_курсова робота

Кількість сторінок: 13 Кількість слів: 2421 Кількість символів: 19824 Розмір файлу: 30.05 KB ID файлу: 1016088596

0.41% Схожість

Найбільша схожість: 0.33% з Інтернет-джерелом (<http://ndekc.lviv.ua/pdf/a02012024.pdf>)

0.41% Джерела з Інтернету

34

Сторінка 15

Не знайдено джерел з Бібліотеки

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

РОЗДІЛ 1. АНАЛІЗ ТЕОРЕТИЧНИХ ОСНОВ СОЦІАЛЬНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ЛІТНІХ ЛЮДЕЙ

1.1. Теорії та підходи до соціального обслуговування літніх людей

Послуги з оцінки здоров'я людей похилого віку є важливою складовою соціальної політики у багатьох країнах. З розвитком суспільства і збільшенням тривалості життя збільшується число літніх людей, що породжує нові проблеми в системі соціального захисту. Основними теоріями та підходами до соціальної допомоги людям похилого віку є патерналістський, інтегративний, відновлювальний та індивідуалізований підходи.

Патерналістський підхід заснований на концепції державного патерналізму, згідно з якою держава несе відповідальність за задоволення потреб людей похилого віку. Цей підхід часто включає державні пенсії, субсидії та надання соціальних послуг, таких як охорона здоров'я та догляд на дому. Основними критеріями такого підходу є турбота про благополуччя літніх людей і захист їх від бідності та соціальної ізоляції. Патерналістський підхід критикували за те, що він сприяє пасивності одержувача допомоги та спирається на державну підтримку [18].

Інтегративний підхід спрямований на інтеграцію людей похилого віку в суспільство та сприяє активній участі у суспільному житті. Цей підхід передбачає створення умов для активного старіння, зокрема, за допомогою освіти, волонтерства та громадської діяльності. Він підкреслює важливість підтримки соціальних зв'язків та запобігання соціальній ізоляції. Комплексний підхід часто передбачає співпрацю між державами, неурядовими організаціями та громадянським суспільством з метою створення інклюзивного середовища для людей похилого віку.

Активаційний підхід спрямований на мобілізацію ресурсів самих літніх людей для підтримки їх незалежності та автономії. Це може включати професійну підготовку, кар'єрне зростання та розвиток навичок

самостійності. Основна ідея активаційного підходу полягає в тому, що люди похилого віку можуть брати активну участь у робочому та соціальному житті, і цей потенціал потрібно максимально використати. Такий підхід допомагає підвищити самооцінку літніх людей і знизити навантаження на соціальні служби [7].

Індивідуальний підхід враховує унікальні потреби та обставини кожної літньої людини та забезпечує індивідуальне обслуговування та підтримку. Цей підхід часто передбачає розробку індивідуальних планів догляду, які можуть включати медичну, психологічну підтримку, соціальні послуги та інші форми підтримки залежно від конкретних потреб клієнта. Індивідуальний підхід враховує різноманітність досвіду і потреб літніх людей і забезпечує більш гнучку і ефективну систему соціального обслуговування [20].

Порівняльний аналіз цих підходів показує, що кожен з них має свої переваги і недоліки. Патерналістський підхід забезпечує надійний захист і стабільність, але може обмежити активність і незалежність літніх людей. Комплексний підхід сприяє соціальній інтеграції та активному старінню, але вимагає значних ресурсів та координації. Хоча активаційний підхід підкреслює важливість активної участі людей похилого віку в суспільстві, його може бути важко реалізувати у випадку фізичних або когнітивних обмежень. Індивідуальні підходи є найбільш гнучкими та адаптованими, але також вимагають значних ресурсів та індивідуального підходу.

Соціальна допомога літнім людям-це складна і багатогранна задача, що вимагає комплексного підходу. Кожна з розглянутих теорій і підходів має свої переваги, які можуть допомогти в різних ситуаціях. Найбільш ефективна стратегія полягає в максимальному задоволенні потреб і можливостей літніх людей і включенні елементів різних підходів, що забезпечують гідний рівень життя і можливість активної участі в житті суспільства.

1.2. Специфіка потреб літніх людей у геріатричних пансіонатах

Геріатричні пансіонати, або будинки для літніх людей, відіграють важливу роль у забезпеченні догляду та підтримки осіб похилого віку. Аналіз літератури з соціальної роботи показує, що потреби мешканців таких установ мають багатовимірний характер і вимагають інтегрованого підходу до їх задоволення.

Літні люди часто стикаються з численними хронічними захворюваннями, такими як артрит, діабет, серцево-судинні захворювання та когнітивні порушення, включаючи деменцію. Для ефективного управління цими станами необхідні медичний догляд, регулярний моніторинг здоров'я, доступ до медикаментів та спеціалізовані медичні послуги. Важливо також забезпечити умови для фізичної активності, адже вона допомагає підтримувати функціональність і покращує якість життя [25].

Соціальна ізоляція та самотність є поширеними проблемами серед мешканців геріатричних пансіонатів. Ці фактори можуть призводити до депресії та тривоги. Соціальні працівники повинні забезпечувати можливості для емоційної підтримки через індивідуальні та групові консультації, а також організовувати соціальні заходи, які сприяють взаємодії та зміцненню соціальних зв'язків. Важливими є також програми психотерапії та підтримки, особливо для тих, хто переживає втрату близьких або адаптується до нових життєвих умов [22].

Підтримка соціальної активності та взаємодії з іншими є критично важливою для забезпечення високої якості життя літніх людей. Це включає організацію групових заходів, святкових подій, майстер-класів та інших видів діяльності, що сприяють залученню та соціалізації. Крім того, підтримка зв'язків з родичами та друзями також має велике значення. Соціальні працівники можуть допомагати в організації візитів, телефонних дзвінків або відеозв'язку [6].

Багато літніх людей стикаються з фінансовими труднощами, особливо якщо вони живуть на пенсію або соціальну допомогу. Геріатричні пансіонати

повинні забезпечувати доступ до інформації та ресурсів, що допомагають мешканцям управляти своїми фінансами, включаючи консультації з фінансового планування та допомогу у поданні заяв на державні програми підтримки.

Для багатьох літніх людей духовність і релігія є важливою частиною життя. Врахування цих потреб може включати організацію релігійних служб, забезпечення доступу до духовних радників і створення можливостей для участі в духовних практиках. Це сприяє підтримці морального та психологічного здоров'я [5].

Забезпечення культурно відповідного догляду є ключовим аспектом, особливо в мультикультурних суспільствах. Це може включати харчування, яке відповідає культурним та релігійним вимогам, а також заходи, що відображають культурну спадщину мешканців [1].

Сучасні підходи до догляду за літніми людьми включають використання технологій для моніторингу здоров'я, організації віртуальних соціальних заходів і телемедицини. Такі інновації можуть значно підвищити якість життя мешканців геріатричних пансіонатів.

Задоволення потреб літніх людей у геріатричних пансіонатах вимагає комплексного підходу, що включає фізичний, психологічний, соціальний, економічний, духовний та культурний аспекти. Соціальні працівники відіграють ключову роль у забезпеченні цього інтегрованого догляду, сприяючи покращенню якості життя та добробуту літніх людей. Літературні джерела підкреслюють важливість індивідуального підходу та постійного моніторингу для адаптації догляду до змінних потреб мешканців.

РОЗДІЛ 2. ОЦІНКА СУЧАСНОГО СТАНУ ОРГАНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ У ГЕРІАТРИЧНИХ ПАНСІОНАТАХ

2.1. Теоретичний аналіз існуючих моделей та практик соціального обслуговування у геріатричних пансіонатах

Геріатричні пансіонати є спеціалізованими установами, де літні люди отримують необхідний догляд, медичну допомогу та соціальне обслуговування. Вони грають важливу роль у забезпеченні якості життя людей похилого віку, особливо тих, хто не може самостійно жити через фізичні чи когнітивні обмеження. Різноманітність моделей та практик соціального обслуговування, що використовуються в геріатричних пансіонатах, спрямована на задоволення потреб кожного мешканця і створення комфортних умов для їх проживання [8].

Моделі соціального обслуговування у геріатричних пансіонатах

Однією з найпоширеніших моделей є медико-соціальна модель, яка поєднує медичне обслуговування з соціальними послугами. У цій моделі основну увагу приділяють лікуванню хронічних захворювань, реабілітації та профілактиці погіршення здоров'я, одночасно забезпечуючи соціальну підтримку та психологічну допомогу. Мешканці отримують регулярні медичні огляди, терапевтичні процедури, а також беруть участь у різних соціальних та рекреаційних заходах [9, 24].

Інша важлива модель - це соціально-реабілітаційна модель, яка фокусується на відновленні та підтримці функціональної здатності літніх людей. Вона включає фізіотерапію, трудову терапію та заняття, спрямовані на покращення моторики і когнітивних функцій. Крім того, ця модель сприяє соціальній інтеграції мешканців через участь у спільних заходах, групових заняттях та волонтерських програмах [25].

Модель "персоналізованого догляду" набирає популярності в сучасних геріатричних пансіонатах. Вона базується на індивідуальному підході до

кожного мешканця, враховуючи їхні особисті потреби, уподобання та життєві історії. Ця модель передбачає розробку індивідуальних планів догляду, які регулярно коригуються відповідно до змін у стані здоров'я чи обставин мешканця. Персоналізований догляд сприяє підвищенню якості життя та задоволеності життям у пансіонаті [10, 26].

Практики соціального обслуговування у геріатричних пансіонатах

Практики соціального обслуговування можуть значно відрізнятися залежно від конкретного пансіонату, його ресурсів та організаційної культури. Однак існують загальні принципи та підходи, які забезпечують ефективність соціального обслуговування.

Інтердисциплінарний підхід є одним з ключових елементів успішного обслуговування в геріатричних пансіонатах. Він передбачає співпрацю фахівців різних галузей - лікарів, медсестер, соціальних працівників, психологів та терапевтів - для забезпечення комплексного догляду за мешканцями. Такий підхід дозволяє врахувати всі аспекти життя та здоров'я людини і забезпечити найкращі результати лікування та догляду.

Анімаційна та рекреаційна терапія також є важливою практикою, що сприяє покращенню якості життя мешканців геріатричних пансіонатів. Вона включає різноманітні активності, такі як творчі заняття, музичні та мистецькі терапії, фізичні вправи та соціальні події. Ці заходи не лише допомагають підтримувати фізичну активність, але й сприяють соціалізації та емоційному благополуччю мешканців.

Підтримка родинних зв'язків і залучення родичів до процесу догляду є ще одним важливим аспектом соціального обслуговування. Регулярні візити родичів, участь у спільних заходах та підтримка комунікації через сучасні засоби зв'язку сприяють збереженню важливих соціальних контактів та покращенню психоемоційного стану літніх людей [22].

Головними викликами для геріатричних пансіонатів залишаються питання фінансування, забезпечення високої кваліфікації персоналу та адаптація до зростаючих потреб літніх людей. Однак, розвиток технологій,

таких як телемедицина, смарт-системи моніторингу здоров'я та мобільні додатки для комунікації, відкривають нові можливості для покращення якості обслуговування та підвищення ефективності догляду.

Успішне поєднання різних моделей та практик соціального обслуговування, орієнтація на індивідуальні потреби мешканців та інноваційні підходи можуть значно підвищити якість життя літніх людей у геріатричних пансіонатах та сприяти створенню дійсно інклюзивного та гуманного суспільства.

2.2. Основні проблеми та недоліки в організації соціального обслуговування

Соціальне обслуговування є важливою складовою соціальної політики будь-якої держави. Його головна мета – забезпечення соціальної підтримки найуразливіших верств населення, включаючи літніх людей, інвалідів, безробітних та інші категорії. Однак, незважаючи на значні зусилля та ресурси, спрямовані на покращення соціального обслуговування, ця система стикається з численними проблемами та недоліками. У цьому есе розглянемо основні з них.

Однією з найбільших проблем у сфері соціального обслуговування є хронічна нестача фінансових ресурсів. Багато країн стикаються з обмеженими бюджетами, що призводить до недостатнього фінансування соціальних програм. Це, у свою чергу, впливає на якість послуг, що надаються, обмежує можливості для модернізації інфраструктури та підвищення зарплат соціальних працівників. Наприклад, у багатьох країнах пострадянського простору, включаючи Україну, соціальні служби часто недоотримують необхідні кошти, що ускладнює їхню діяльність [14].

Якість соціального обслуговування значною мірою залежить від рівня підготовки та професіоналізму соціальних працівників. Нерідко працівники соціальних служб не мають достатньої кваліфікації або проходять недостатнє навчання. Це призводить до низької ефективності надання послуг та незадоволеності клієнтів. Проблема поглиблюється через низький рівень

оплати праці у цій сфері, що не сприяє залученню висококваліфікованих фахівців.

Соціальне обслуговування часто страждає від надмірної бюрократії та неефективного управління. Процедури надання соціальних послуг можуть бути занадто складними та тривалими, що створює додаткові труднощі для отримувачів послуг. Неефективне управління призводить до неправильного розподілу ресурсів, корупції та зловживань, що ще більше ускладнює ситуацію [18].

Соціальні послуги часто надаються різними установами, що може призводити до їх фрагментації. Відсутність належної координації між різними службами ускладнює отримання комплексної допомоги, необхідної для вирішення багатогранних проблем клієнтів. Наприклад, літня людина може потребувати як медичної допомоги, так і соціальної підтримки, але через відсутність інтеграції між медичними та соціальними службами вона може не отримати належного обслуговування.

Багато соціальних програм зосереджені на вирішенні вже існуючих проблем, а не на їх попередженні. Недостатня увага до профілактичної роботи призводить до того, що проблеми накопичуються та загострюються, що потребує більших ресурсів для їх вирішення у майбутньому. Профілактичні заходи, такі як освітні програми, консультації та підтримка на ранніх стадіях проблем, можуть значно знизити навантаження на систему соціального обслуговування у довгостроковій перспективі.

Організація соціального обслуговування стикається з багатьма проблемами та недоліками, які ускладнюють ефективне надання допомоги найуразливішим верствам населення. Недостатнє фінансування, недостатня кваліфікація кадрів, бюрократія, фрагментація послуг та недостатня увага до профілактики – це лише деякі з основних проблем, що потребують вирішення. Для покращення ситуації необхідні комплексні підходи, що включають збільшення фінансування, підвищення кваліфікації соціальних працівників, реформування управлінських структур та інтеграцію послуг.

Лише за умови системного підходу можна досягти значного покращення у сфері соціального обслуговування та забезпечити гідний рівень життя для всіх громадян.

РОЗДІЛ 3. РОЗРОБКА ПРИНЦИПІВ ОРГАНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ У ГЕРІАТРИЧНИХ ПАНСІОНАТАХ

3.1. Ключові принципи, що забезпечують ефективне соціальне обслуговування та рекомендації щодо впровадження цих принципів у практику геріатричних пансіонатів

Соціальні послуги є невід'ємною частиною допомоги людям похилого віку, і до їх добробуту застосовується комплексний підхід, особливо в школах-інтернатах для людей похилого віку [3, 12, 14, 15, 20]. Ефективні соціальні послуги базуються на кількох важливих принципах, які забезпечують високу якість послуг та задовольняють потреби мешканців. На основі теоретичного аналізу можна виділити наступні основні принципи: індивідуалізація, інтеграція, активна участь, компетентність персоналу, гнучкість та інновації. Давайте розглянемо кожен з них більш детально і дамо рекомендації щодо їх впровадження в практику шкіл-інтернатів для людей похилого віку.

1. Індивідуалізація

Принцип індивідуалізації включає в себе надання послуг, що відповідають унікальним потребам, перевагам і здібностям кожної літньої людини. Індивідуальний підхід покращує якість життя жителів і знижує ризик виникнення депресії і почуття ізоляції.

Рекомендація:

Розробка індивідуальних планів догляду: включення медичних, соціальних та психологічних аспектів життя мешканців у плани догляду.

Регулярна оцінка та коригування: ми будемо постійно стежити за станом здоров'я та задоволеністю мешканців, щоб забезпечити своєчасне коригування їхніх планів догляду.

2. Інтеграція

Інтеграція передбачає тісну взаємодію між різними видами послуг (медичними, соціальними, психологічними) і різними фахівцями (лікарями, соціальними працівниками, психологами).

Рекомендація:

Міждисциплінарна команда: формування команди, що включає спеціалістів різного профілю для комплексного обслуговування мешканців.

Координація послуг: реалізація функцій або систем координації для забезпечення ефективної комунікації та узгодженості між різними службами.

3. Активна участь

Залучення мешканців до прийняття рішень щодо догляду та підтримання соціальної активності сприяє підвищенню самооцінки та якості ЖИТТЯ.

Рекомендація:

Залучення мешканців до планування: створення можливостей для участі мешканців у розробці планів та заходів по догляду.

Розважальні програми: організація різноманітних заходів та програм, що сприяють соціальній активності та сприяють інтеграції мешканців у громаду.

4. Компетентність персоналу

Високий рівень кваліфікації та професійної компетентності персоналу є важливою складовою ефективного соціального обслуговування.

Рекомендація:

Безперервне навчання та підвищення кваліфікації: регулярні тренінги, семінари та курси підвищення кваліфікації для персоналу.

Нагляд та підтримка: впровадження системи нагляду та психологічної підтримки для запобігання вигорання працівників.

5. Гнучкість

Гнучкість надання послуг дозволяє йому адаптуватися до мінливих потреб мешканців та умов навколишнього середовища.

Рекомендація:

Індивідуальний графік догляду: впровадження гнучкого графіка догляду та заходів, які можуть бути змінені відповідно до потреб пацієнтів.

Адаптивні методи: використовуйте методи та підходи, які можна легко адаптувати до індивідуальних потреб та ситуацій.

6. Інновація

Використання новітніх технологій та інноваційних підходів сприяє підвищенню ефективності та якості соціальних послуг.

Рекомендація:

Впровадження технологій: використання електронних систем моніторингу здоров'я, телемедицини та мобільних додатків для покращення комунікації та надання послуг.

Інноваційні методи лікування: розробка та впровадження нових методів та програм лікування, заснованих на сучасних наукових дослідженнях та найкращих практиках.

Ефективне соціальне обслуговування в будинку-інтернаті для людей похилого віку залежить від реалізації таких важливих принципів, як індивідуалізація, інтеграція, активна участь, компетентність персоналу, гнучкість та інновації. Виконання цих рекомендацій сприятиме підвищенню якості життя мешканців, задоволенню їх потреб і забезпеченню комфортного і гідного життя в пансіонаті. Це вимагає систематичних зусиль і співпраці всіх зацікавлених сторін, від державних установ до персоналу і самих мешканців.

3.2. Можливі підходи до розробки критеріїв оцінки ефективності впроваджених принципів у соціальному обслуговуванні

Ефективність соціальних послуг визначається не тільки реалізацією таких важливих принципів, як індивідуалізація, інтеграція, активна участь, компетентність персоналу, гнучкість та інновації, а й здатністю оцінювати ці принципи за допомогою добре розроблених стандартів [11]. Ці стандарти є важливими інструментами для аналізу, моніторингу та поліпшення якості

послуг, що надаються. Основними етапами розробки критеріїв оцінки ефективності та важливі аспекти, які необхідно враховувати є наступні.

1. Визначення мети і призначення оцінки.

Першим кроком у розробці критеріїв оцінки є чітке визначення цілей і завдань оцінки. Це дозволяє визначити, які аспекти ефективності оцінюються та які результати очікуються від оцінки. Наприклад, мета полягає в тому, щоб

Схожість

Джерела з Інтернету

34

1 <http://ndekc.lviv.ua/pdf/a02012024.pdf>

4 джерела 0.33%

2 http://elar.khmnu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/14429/1/%d0%91%d0%94%d0%a0_%d0%9f%d1%80%d0%be%d

30 джерел 0.33%